

Domstolens dom (Första avdelningen) av den 7 juli 2016 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Paris – Frankrike) – Genentech Inc. mot Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

(Mål C-567/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konkurrens — Artikel 101 FEUF — Icke exklusivt licensavtal — Patent — Patentintrång föreligger inte — Skyldighet att betala ersättning)

(2016/C 335/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Paris

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Genentech Inc.

Motpart: Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Domslut

Artikel 101 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att en licenstagare i kraft av ett sådant licensavtal som det som är aktuellt i det nationella målet förpliktas att – vid ogiltigförklaring av det patent som är föremål för licensen eller då det inte förekommit något intrång i nämnda patent – under hela den tid som avtalet gäller, betala en ersättning för att använda en patenterad teknik, eftersom licenstagaren med iakttagande av en rimlig uppsägningstid fritt har kunnat säga upp avtalet.

⁽¹⁾ EUT C 73, 2.3.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 5 juli 2016 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski gradski sad – Bulgarien) – brottmål mot Atanas Ognyanov

(Mål C-614/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 267 FEUF — Artikel 94 i domstolens rättegångsregler — Innehållet i en begäran om förhandsavgörande — Nationell regel som föreskriver att den nationella domstolen ska förklaras vara obehörig på grund av att den intagit en preliminär ståndpunkt i begäran om förhandsavgörande genom att fastställa de faktiska och rättsliga omständigheterna i målet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 andra stycket och artikel 48.1)

(2016/C 335/10)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Atanas Ognyanov

ytterligare deltagare i rättegången: Sofiyska gradska prokuratura

Domslut

- 1) Artikel 267 FEUF och artikel 94 i rättegångsreglerna, jämförda med artiklarna 47 andra stycket och 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell regel som tolkas på så sätt att den ålägger den hänskjutande domstolen att förklara sig obehörig att pröva det anhängiga målet på grund av att den har redogjort för de faktiska och rättsliga omständigheterna i målet i sin begäran om förhandsavgörande.
- 2) Unionsrätten, särskilt artikel 267 FEUF, ska tolkas på så sätt att den varken kräver eller förbjuder att den hänskjutande domstolen, efter det att domen i målet om förhandsavgörande har meddelats, hör parterna på nytt och upptar ny bevisning som kan medföra att den ändrar fastställandet av de faktiska och rättsliga omständigheterna som den gjort i sin begäran om förhandsavgörande. Detta gäller under förutsättning att den hänskjutande domstolen ger den tolkning av unionsrätten som Europeiska unionens domstol gjort full verkan.
- 3) Unionsrätten ska tolkas på så sätt att den utgör hinder mot att en hänskjutande domstol tillämpar en nationell regel, såsom den i det nationella målet, som har befunnits strida mot unionsrätten.

(¹) EUT C 96, 23.3.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 14 juli 2016 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Belgien) – TNS Dimarso NV mot Vlaams Gewest

(Mål C-6/15) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 53.2 — Tilldelningskriterier — Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet — Bedömningsmetod — Bestämmelser om viktning — Skyldighet för den upphandlande myndigheten att i meddelandet om offentlig upphandling precisera viktningen av tilldelningskriterierna — Skyldighetens omfattning.)

(2016/C 335/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TNS Dimarso NV

Motpart: Vlaams Gewest

Domslut

Artikel 53.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ska, mot bakgrund av principen om likabehandling och den skyldighet till öppenhet som följer av denna princip, tolkas så, att i en situation där ett offentligt upphandlingskontrakt avseende tjänster ska tilldelas utifrån kriteriet om det från den upphandlande myndighetens perspektiv sett ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, är nämnda myndighet inte skyldig att i meddelandet om offentlig upphandling eller i förfrågningsunderlaget för den berörda upphandlingen upplysa potentiella anbudsgivare om den bedömningsmetod som den har tillämpat för att konkret värdera och klassificera anbudet. Denna metod får emellertid inte leda till att tilldelningskriterierna och den relativa viktningen av dessa ändras.

(¹) EUT C 118, 13.4.2015.